

Warszawa, 18 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej

A62b 18/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25688.

Kl. 61 a, 29/10.

Antoni Chlipalski
(Katowice, Polska).

Maska przeciwgazowa.

Zgłoszono 29 lutego 1936 r.
Udzielono 28 października 1937 r.

Niniejszy wynalazek ma na celu zmniejszenie do minimum, (t. j. do 30 — 50 cm³) szkodliwej przestrzeni maski gazowej, nie wywołujące jednak ujemnych skutków dla procesu oddechowego.

Woreczek, umieszczony we wnętrzu maski gazowej i nadymany powietrzem, spełniać będzie dużo lepiej swe zadanie niż tak zwane maski pomocnicze, ograniczające przestrzeń szkodliwą do 225 — 250 m³.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Istota wynalazku polega na tym, że woreczek 1, wykonany z materii szczelnej, posiada kształt dostosowany do maski i jest nadymany powietrzem, wydychanym przez człowieka.

Woreczek taki, nadęty powietrzem, wy-

pełnia prawie całą wolną przestrzeń pod maską i przylega dokładnie do twarzy, przy czym pozostaje tylko mały kanał 3, łączący komorę zaworową maski z ustami, o objętości powietrza nie większej od objętości rurki ustnika maski angielskiej.

Wypełnienie przestrzeni szkodliwej maski tym woreczkiem, dokładnie przylegającym do twarzy na dużej powierzchni styku, zwiększa szczelność maski oraz zapobiega poceniu się szybek okularowych.

Komorę wdechową i wydechową maski według wynalazku są zmniejszone, a otwory, wdechowy 6 i wydechowy 7, są umieszczone obok siebie (fig. 3), przy czym otwory te są otoczone eliptycznym pierścieniem 10, który służy za obsadę woreczka 1 na komorze zaworowej 9.

Woreczek 1 jest oprócz tego przyszyty do gumowej części ocznej 11 oraz do rurki uszczelniającej 12 maski.

Woreczek 1 należy wykonać z tkaniny ciągliwej, miękkiej, gumowanej od strony wewnętrznej woreczka, by przyleganie woreczka do skóry twarzy nie było przykre po dłuższym użyciu maski. Kanał oddechowy 3 należy usztywnić materiałem nierozciągliwym. Kanał 3 z wnętrzem woreczka 1 łączy zawór wpustowy 13 typu Saumiera oraz zawór wypustowy 14 z zakrętką uszczelniającą.

Nakładanie takiej maski nie zabiera dużo czasu i nie opóźnia momentu gotowości obronnej.

Na sygnał alarmowy broniący się wkłada normalnie maskę, wstrzymuje przepisowo oddech, stwierdza należyte założenie maski, zamyka ręką otwór wylotowy 15 zaworu wydechowego 16 i wykonywa wydech. Powietrze z płuc, nie mogąc wydostać się na zewnątrz, dostaje się przez zawór wpustowy 13 do woreczka 1 i wypełnia go zmniejszając równocześnie przestrzeń szkodliwą maski.

O ile by w praktyce okazało się, że całkowitemu wypełnieniu woreczka 1 stoi na przeszkodzie ciśnienie powietrza, znajdującego się między woreczkiem a powierzchnią twarzy, to wadę tę można usunąć przez

przekształcenie kanału oddechowego 3 w ustnik gumowy 3a, służący tylko do nadymania woreczka, jak to przedstawiono na fig. 2.

Po zdjęciu maski wypuszcza się powietrze z woreczka przez zawór wypustowy 14 po odkręceniu nakrętki uszczelniającej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maską przeciwgazową, w której przestrzeń szkodliwa jest zmniejszona do minimum, znamienna tym, że w jej wnętrzu jest umieszczony woreczek, wykonany ze szczelnej tkaniny i gumowany od wewnątrz, który po założeniu maski zostaje nadymany przy wydechu, wskutek czego szczelnie przylega prawie na całej powierzchni twarzy.

2. Maską przeciwgazową według zastrz. 1, znamienna tym, że woreczek, niweczący szkodliwą przestrzeń w masce, posiada taki kształt, iż tworzy się kanał oddechowy naprzeciwko ust, przy czym kanał ten jest połączony z wnętrzem woreczka zaworem wpustowym typu Saumiera oraz zaworem wypustowym z zakrętką uszczelniającą.

Antoni Chlipalski.

fig. 1.

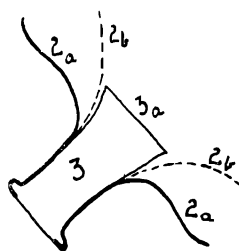
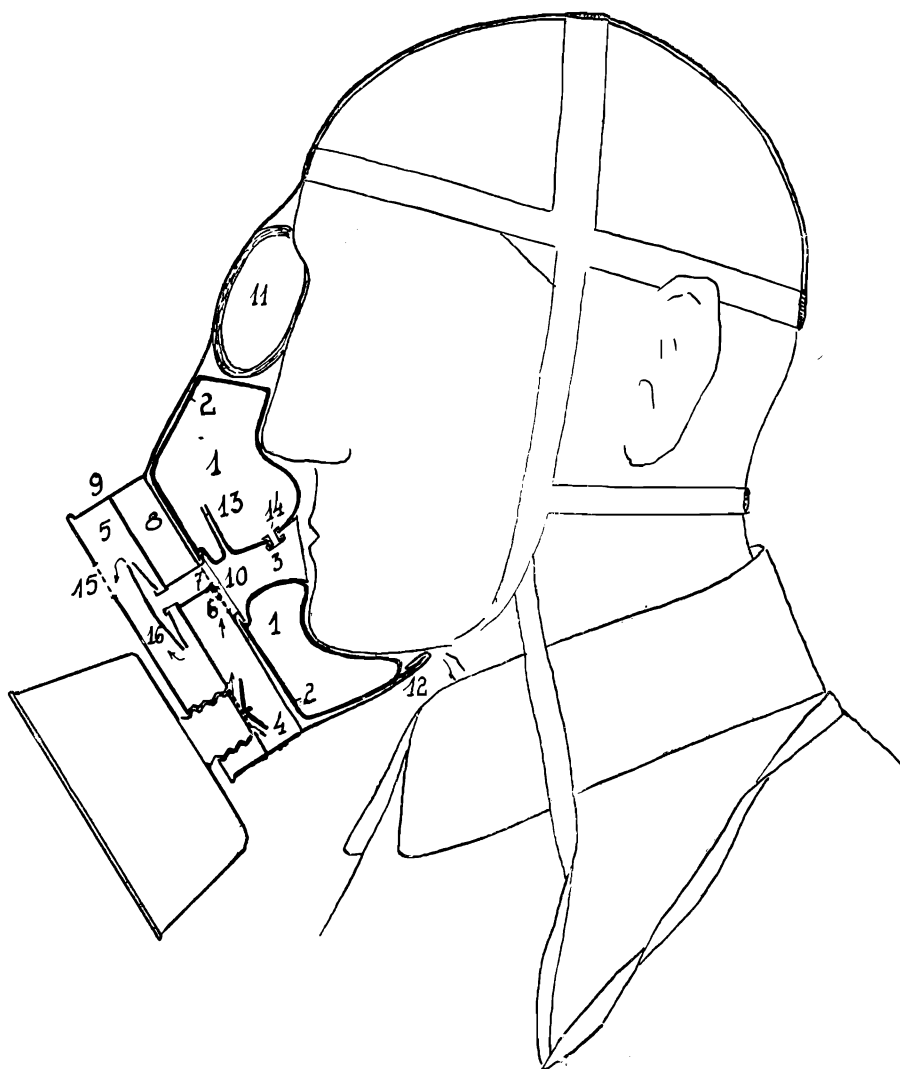

fig 2.

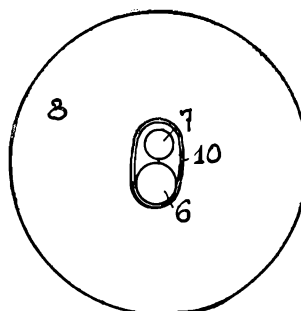

fig. 3